

Øyeblikkelig gjennomsiktighet: *Kan vi håndtere det?*

Av Neale Donald Walsch

Hvordan ville det være å leve et liv med daglig åpenhet og øyeblikkelig bevissthet? Det er svært sannsynlig at vi vil finne ut det i løpet av de nærmeste årene.

Forfatteren er amerikansk og bruker Amerika i artikkelen som eksempel på de store forandringene vi kan forvente vil skje i årene framover. Vi i redaksjonen mener det som skrives i artikkelen godt kan overføres til andre land, som for eksempel Norge.

Instaparens - Total forvandling

Det er hva jeg ser for livet i Amerika innen midten av dette århundre. Total forvandling av vårt politiske system, total forvandling av vår sosialøkonomiske struktur, total forvandling av våre personlige forhold, og total forvandling av vårt forhold til den opphøyde og kraftfulle energien i universet som noen av oss kaller Gud.

Jeg vet selvfølgelig at det er lett å si, og kanskje til og med kunne forventes i en bok som denne, men la meg fortelle deg hvorfor jeg tror det faktisk kommer til å skje. Jeg tror ikke det finnes noen måter å stoppe det på. Ikke at vi ville ønske det, men hvis vi faktisk ønsket det, så er jeg helt sikker på at det ikke ville være mulig.

Systemene og infrastrukturen som vil støtte en slik forvandling, og faktisk gjøre den uunngåelig, er allerede på plass. Den viktigste av disse er den nære forbindelsen mellom kosmologi og teknologi vi har lagt merke til det

siste tiåret. Kosmologi (måten vi ser ting på, den konseptuelle oppbygningen av vårt samfunn) og teknologi (måten vi funksjonaliserer det vi ser på) har truffet hverandre ved vår menneskelige erfarings korsvei, og blitt til en. Vår teknologi er vår kosmologi. Vår kosmologi er vår teknologi.

Denne nære forbindelsen har allerede gitt liv til en ny væremåte som bare kan fortsette å vokse i årene som kommer, og spille en stadig større rolle i måten vi erfarer våre liv på vår planet på. Jeg kaller dette nye karaktertrekket ved vårt samfunn for "instaparens". "Instant" (øyeblikkelig). Det er det første ordet som dukker opp hos meg når jeg tenker på hvordan livet i Amerika vil være om 40 år. Livet vil være "instant" (øyeblikkelig). Øyeblikkelig bevissthet. Øyeblikkelig kommunikasjon. Øyeblikkelige beslutninger. Alt sammen øyeblikkelig ("instant"). Det andre ordet jeg tenker på er "transparent". Livet vil være transparent (gjennomsiktig). Gjennomsiktig sosial samhandling, gjen-

Neale Donald Walsch skal holde seminar og foredrag i Bergen i september 2009 (se side 9). I hver utgave av Ildsjelen fram til arrangementet vil vi ha en artikkel basert på innholdet i bøkene han har skrevet.

nomsiktig økonomi og forretninger, gjennomsiktige politiske prosesser. Alt sammen gjennomsiktig (transparent). "Instaparens" oppstår på grunn av en teknologi som har redusert tiden det tar å utsette oss for nye idéer til nanosekunder, og en kosmologi som har skjøvet skjulte sosiale agendaer, svartebørsforretninger og politikk på bakrommet utenfor den tradisjonelt moderne tankegang når det gjelder passende menneskelig samhandling. Der dette en gang var det som gjaldt, er det nå, i beste fall, passé.

I fremtiden vil alle være i stand til øyeblikkelig å vite alt. Omtrent alt vi ønsker å vite vil være tilgjengelig for oss ved bare å trykke på en knapp. Hvor mye tjener sjefen? Hvordan var mitt

firmas økonomi sist måned? Har min nye kjæreste noen gang vært gift? Er han gift nå? Hvor stort er militærbudsjettet til regjeringen i et hvilket som helst land, og hvor er deres militære styrker utplassert? Hva som helst. Vi vil være i stand til å finne ut bortimot alt mulig. Og svært lite vil skje i verden som ikke også kommuniseres til oss. Øyeblikkelig. Vi vil vite hva som skjer i alle verdens fire hjørner, og i sivilisasjonens fjerneste utpost, både her – og utenfor planeten.

Egenskapene til ”instaparens” vil føre oss sammen som ingenting tidligere har klart i menneskehetens historie. Det vil føre til at vi blir oppmerksom på fellesskapet i våre erfaringer, og det

sjonen. Vi behøver ikke vente på at en dypt politisert organisasjon skal gjøre noe. Verdensborgerne kunne ha kunngjort en øyeblikkelig økonomisk boikott, sette en stopper for turismen på sekunder, sørge for dramatisk lavere aksjekurser for landets bedrifter på bare en handelsdag, boikotte alle produkter fra dette landet og – i korthet – sørge for at dets ledere raskt reviderer sine beslutninger.

I vårt eget land vil valg kunne holdes, og felles beslutninger i viktige saker tas på minutter ved øyeblikkelig elektronisk avstemning. Vår opplevelse vil være så enhetlig fordi vi vil alle vite de samme tingene på samme tidspunkt. Dette vil generere

Friskhet og åpenhet vil være andre kjennetegn på morgendagen. På 1800-tallet var det mulig for en person å holde på en idé, et konsept eller en tanke om noe hele livet. Tradisjoner hersket. Meninger var fastlåst. Tempoet på informasjon var så langsomt at bevis som kunne motsi en gjeldende oppfatning, brukte en evighet på å spres langt nok til at det gjorde en forskjell. På 1900-tallet ble tiden mellom det å gjøre seg opp en mening og muligens endre den redusert dramatisk etter som århundret skred frem, slik at få mennesker kunne gå hele livet uten å møte bevis som kunne utfordre deres sterkeste trossystemer. I begynnelsen av dette 21. århundre er en gjennomsnittsn person heldig hvis han eller hun

”Egenskapene til ”instaparens” vil føre oss sammen som ingenting tidligere har klart i menneskehetens historie.”

vil gi oss verktøyene som setter oss i stand til sammen å svare på den erfaringen med all den kraften enhetlig handling som involverer millioner av mennesker kan skape. For eksempel vil ikke gale despoter i regjeringene i små land (eller store) være i stand til å rane og stjele, fengsle og drepe – og kalle det en ”intern sak”. Verdenssamfunnet vil – som det gjør i dag – ha kjennskap til enhver handling, enhver beslutning, enhver undertrykkelse, men – enda viktigere – det vil være i stand til å sette øyeblikkelig sosialt, politisk og økonomisk press på situa-

felles følelser og kollektiv handling. Vi vil virkelig være Amerikas Forente Stater. Bevisstheten vil være svært høy. Uvitenhet er det som hindrer bevissthet, og apati er dens fiende. Begge deler vil være umulig ved nivået av kritisk masse nettopp fordi vår kollektive bevissthet vil fortsette å være så viktig og fortløpende involvert.

kommer seg gjennom ett tiår uten å bli stilt overfor nye oppdagelser, nye oppfinnelser eller nye utviklinger som virkelig utfordrer alle antagelser vi har i sinnet. Innen vi når midten av dette århundre kan det tidsrommet blir redusert til ti måneder, ti dager – eller ti minutter. Tiden det tar fra en idé å formes til vi kanskje blir nødt til å endre den vil ha blitt redusert så mye at vi alle må være svært lette på foten i forhold til forandringer. Dette ser jeg på som svært bra – ikke noe negativt. Farten på livet vil invitere oss til å være ”her og nå” som Ram Dass ville si. Den vil utfordre oss til å leve i Øyeblikket på alle områder. Den vil sørge for å gjøre oss mer ansvarlig for

hver eneste en av våre oppfatninger om hvem vi er og hvordan vi forholder oss til hverandre. Jeg tror vår gjensidige avhengighet av hverandre vil bli stadig klarere og tydeligere, og at dette vil skape en Ny Verden. En verden hvor det å drepe hverandre som en måte å løse våre uenigheter på ikke lenger vil være akseptabel. En verden hvor det gjøres omtrent ingenting mens det dør 400 barn om dagen av sult vil være fullstendig umulig å støtte. En verden hvor vennlighet og omtanke og rettferdig fordeling av våre viktigste ressurser vil være vår naturlige og øyeblikkelige måte å reagere på. En verden hvor vår syke konkurranse om større, bedre og mer endelig

divids verdighet og som sørger for et minimumsnivå av mat, klær og husly. Grunnleggende behov for overlevelse vil garanteres. Dette vil oppnås uten innføring av en eneste skatt eller avgift. Faktisk vil skatter helt avskaffes og erstattes av en frivillig tiende på 10 % av alles inntekt til et sentralt fond som brukes av regjeringen til å finansiere alle sosiale programmer. Motivasjonen for det frivillige tiende vil være ganske enkel: Nok en gang øyeblikkelig gjennomsluktighet. Hver måned vil det bli bredt publisert – i alle elektroniske aviser og på fjernsyn på en spesifikk kanal – en liste over alle som har nektet å gi tiende, eller som har gitt tiende betraktelig under

”I fremtiden vil ”suksess” ha mye mindre å gjøre med det å samle penger og materielle ting, og vi vil finne nye måter å gi medlemmer av vårt samfunn ”status” på.”

å skape vår egen virkelighet, og mindre avhengig av hva andre har fortalt oss er ”riktig” eller ”sant”. Hva dette impliserer når det gjelder religion og spiritualitet er overveldende.

Begrepet Gud og våre filosofiske tolkninger av livet kan bli en smule rystet av plutselige nyheter når det gjelder oppdagelser av liv på nok en planet hver 14. måned – bare for å ta et eksempel (for ikke å snakke om muligheten for besøk på planeten vår av livsformer fra disse planetene!). Derfor ser jeg en spirituell renessanse av enorme proporsjoner skje på jorden fra nå og frem til 2050. Jeg tror vi vil inviteres av hendelser til å revurdere

vil opphøre, og vi vil revurdere våre oppfatninger av suksess og hva det betyr å leve og å være et medlem av det menneskelige samfunn.

I fremtiden vil ”suksess” ha mye mindre å gjøre med det å samle penger og materielle ting, og vi vil finne nye måter å gi medlemmer av vårt samfunn ”status” på. Status vil gis til dem som har stått bemerkelsesverdig til tjeneste for menneskeheten på den måten som reflekterer individets egenskaper og interesser best. Jeg tror at siviliserte samfunn – og jeg tror helt sikkert at Amerika vil være et av dem – innen midten av det 21. århundre vil ha på plass verktøy som ivaretar ethvert in-

nivået på 10 %. Enkel, offentlig oppmerksomhet rundt hvem som bidrar til fellesskapets velferd, og hvem som ikke gjør det, vil være tilstrekkelig.

Alt vil finansieres fra disse midlene – fra trafikklys til asfaltering, til skoler, til støtte for de mindre heldige. Hele den sosiale infrastrukturen vil være finansiert på frivillig basis, siden folk ser sin rolle klart – og annerledes – når det gjelder skapelsen av menneskehetens kollektive erfaring. Ingen behøver å overtale noen til å gjøre dette. Å dele til felles beste vil være naturlig. Å ikke dele vil være det uvanlige. Den publiserte listen over de som bidrar for lite og de som ikke bidrar i det hele tatt vil

”Jeg tror at vi for alvor vil ha begynt å innse at vi må løse våre problemer sammen. Vår idé om ”hver mann for seg” og ”den sterkestes rett” vil ha blitt borte, etter tusener av år som vår kulturelle historie. Vi vil være enige om at den sterkeste blant oss ikke er sterk før vi alle er sterke.”

være svært kort, siden det i 2050 vil være utenkelig for et menneske å ikke være villig til å bidra med sine goder til beste for hele samfunnet.

som mer direkte støtter Livet. På det tidspunktet i vår kulturelle utvikling, vil vi forstå at stressfremkallende aktiviteter som kreves for å samle større,

sterkestes rett” vil ha blitt borte, etter tusener av år som vår kulturelle historie. Vi vil være enige om at den sterkeste blant oss ikke er sterk før vi alle

””Instaparens” vil sørge for at vi ser på oss selv og opplever oss som En, og vår Enhet vil være det sentrale temaet for en verdensomspennende spirituell bevegelse.”

Dette vil være resultatet av et gedigent skift i kollektiv bevissthet. ”Instaparens” vil sørge for at vi ser på oss selv og opplever oss som En, og vår Enhet vil være det sentrale temaet for en verdensomspennende spirituell bevegelse. Individuelle religioner og individuelle kulturer vil fortsatt blomstre, men vi vil endelig ha forstått at disse individualiseringene av livets uttrykk ikke behøver å bli noen konkurranse og heller ikke bli til en innbilt rangordning av overlegenhet. Vi vil bestemme oss for at meningsforskjeller ikke betyr splittelse, og vil vi feire vårt mangfold, ikke fordømme det.

Når alle menneskers grunnleggende behov er ivaretatt, og vår følelse av konkurranse med hverandre er dempet, kan det kanskje være noen som bekymrer seg for at mennesker vil miste sin motivasjon til å lykkes – eller, for den saks skyld, til å bry seg med å arbeide i det hele tatt. Men en ny motivasjon vil dukke opp, en som erstatter drivkraften etter større, bedre, mer. Denne nye motivasjonen vil komme av vår nye innstilling til hva som skal anerkjennes. I 2050 vil vi ikke lenger velge å anerkjenne større, bedre, mer. Det samfunnet vil anerkjenne er det

bedre og flere ting ikke støtter det å Leve. Vi vil også forstå at det som ikke støtter Livet for alle, heller ikke støtter Livet for noen. Vi vil fjerne oss fra tanken om at hvis bare jeg gjør det bra, så betyr det ikke noe hvor bra du gjør det.

I morgendagens Nye Verden vil den høyeste anerkjennelsen gå til dem som gir størst grad av service til menneskeheten. Den Menneskelige Familie vil på et dypt nivå være klar over sin enhetlige identitet, lidelsene til en person vil oppleves som alles lidelse, og felles glede vil være alle menneskers mål. Ingen vil stå ”utenfor og se inn”, ingen person eller gruppe vil ekskluderes og ingen deler av befolkningen vil bli marginalisert eller oversett. Jeg tror ikke denne nye verden jeg ser for meg vil være et Utopia. Den vil ikke være et problemfritt samfunn, men jeg tror at vi for alvor vil ha begynt å innse at vi må løse våre problemer sammen. Vår idé om ”hver mann for seg” og ”den

er sterke. Vi vil oppdage dette ut fra vår nye bevissthet om felles identitet.

Hva som skal til for at alt dette skal skje står veldig klart for meg. Vi må

nå begynne avslutningen av den splittelsen som har kjennetegnet våre sosiale samspill gjennom alle de tusener av år som har ført oss til denne dagen. Vi må forkynne et Nytt Evangelium – evangeliet om Enhet, og om Avslutning til det Bedre. Med Avslutning til det Bedre mener jeg et opphør av tanken om overlegenhet som har plaget menneskeheten i evigheter. ”Instaparens” forårsaker allerede en anerkjennelse av at vi alle er i samme båt, at vi er sammen om dette, at våre utfordringer som art møtes mer effektivt kollektivt enn individuelt. For å sette denne kunnskapen i arbeid (visdom er anvendt kunnskap) tror jeg vi endelig må forlate vår innstilling om at en av oss – en gruppe, en rase, et kjønn, en tro, et politisk parti, et økonomisk system, en nasjon eller kultur – på en eller annen måte er bedre enn en annen. Ingenting kan være seg selv overlegen. Vår idé om at det finnes noen vi kan føle oss overlegne overfor knuses av vår voksende bevissthet om at det ikke er noen andre ”der ute”, men forskjellige uttrykk og andre manifestasjoner av Oss.

Vår jobb er å snu denne bevisstheten til sosial forandring. Da vil vi ha rundet hjørnet mot vår Nyere Verden. Men vi vil ikke kunne gjøre dette gjennom lovgivning – man kan ikke lovfeste moral – og vi finner kanskje ut at vårt beste verktøy ikke er sosial handling. I det minste ikke sosial handling for å skape forandring. Dersom vi oppdager ny sosial handling, så vil det forhåpentligvis være fordi forandring allerede har skjedd. Det vil si, ny sosial handling bør ikke være igangsetteren for forandring, men resultatet av det. Når alt kommer til alt, så vil det eneste som vil igangsette endring i vår atferd være en forandring i det menneskelige hjerte. Og den delen av prosessen kan vi starte i dag. Først ved å forandre det vi har i hjertet, og så ved å sørge for at andre forandrer det de har i sine. Det magiske aspektet av denne prosessen er at det andre målet oppnås gjennom å nå det første. For når vi forandrer våre hjerter, så vil de forandringene det gir i vår atferd være modell for, og hjelpe til å forandre hjertene og atferden til andre. Vi blir vandrende budbringere. Vi er virkelig beskjeden vi søker å sende til verden om oss selv. Dette er en ny måte å tenke på livet på, og på vår rolle i det. Det er nøyaktig denne nye måten som vil skape den Nye Verden jeg har be-

skrevet her. Det var avdøde Robert Kennedy som en gang oppmuntret alle amerikanere til å ”søke en nyere verden”. Jeg oppmuntrer til det samme i dag. Dersom vi noensinne, som nasjon, beveget oss til de høyeste tanker vi har om oss selv, så kan vi gjenskape vår kollektive virkelighet i dette landet over natten.

Kennedy pleide også å si:

”De som blir gitt mye, blir også bedt om mye”. Jeg er enig. Vi har blitt gitt så mye i dette landet. Hvis verden virkelig skal forandres, så tror jeg det er de heldigste av oss som må ta ansvar for å forandre den. Til slutt var det Robert Kennedy som, etter sitat fra George Bernard Shaw, i sin siste politiske kampanje like før han ble myrdet, sa:

”Det er de som ser verden slik den er og spør hvorfor. Så er det de som drømmer om ting som aldri har vært og spør hvorfor ikke?” Det som skal til for å virkeliggjøre våre høyeste drømmers morgendag, er å stille spørsmålet, hvorfor ikke?

Jeg er glad for å se at mange mennesker i dag stiller akkurat et slikt spørsmål. Gjennom sin vilje til å gjøre noe med spørsmålet, så velger de å se for seg verden slik den kan være. De sier – slik vi alle sier i denne boken – bare...

...se det for deg.

Denne artikkelen er oversatt fra Engelsk av Susanne Helgesen - www.tobeone.no

Vår idé om at det finnes noen vi kan føle oss overlegne overfor knuses av vår voksende bevissthet om at det ikke er noen andre ”der ute”, men forskjellige uttrykk og andre manifestasjoner av Oss.

